

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1239/2014
24.12.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Д.Д. и др, због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д., адв. Ј.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 6К 2685/10 од 12.03.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 926/2014 од 19.08.2014. године, у седници већа одржаној дана 24.12.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д., адв. Ј.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 6К 2685/10 од 12.03.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 926/2014 од 19.08.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу 6К 2685/10 од 12.03.2014. године, окривљени Д.М. и Д.Д. оглашени су кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. Кривичног законика за које су им изречене условне осуде тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по једне године и истовремено одређено да се исте неће извршити уколико окривљени у року од две године не учине ново кривично дело.

Окривљени Д.М. и Д.Д. обавезани су да плате на име паушала суду износ од 10.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка и то окривљени Д.М. износ од 36.387,00 динара, а окривљени Д.Д. износ од 4.887,00 динара све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Обавезани су окривљени да оштећеном Н.Ј. на име трошкова кривичног поступка солидарно исплате износ од 132.000,00 динара као и на име имовинскоправног захтева солидарно износ од 354.900,00 динара све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Оштећени Н.Ј. је ради остваривања имовинско-правног захтева преко досуђеног износа упућен на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 926/2014 од 19.08.2014. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног Д.М. и заједничка жалба окривљеног Д.Д. и његовог браниоца а пресуда Основног суда у Крушевцу 6К 2685/10 од 12.03.2014. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Д.Д., адв. Ј.М. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак или пак исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д., адв. Ј.М. у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку достављен је Републичком јавном тужиоцу након чега је Врховни касациони суд одржао седницу већа о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног у смислу члана 488. став 2. ЗКП, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д., адв. Ј.М. је неоснован.

Бранилац окривљеног Д.Д. у захтеву за заштиту законитости наводи да се првостепена пресуда заснива на исказу сведока ... држављанина Н.А.К., јер је првостепени суд као доказ користио превод записника Општинског суда Пештена у Бугарској као замолног суда, да саслушање наведеног сведока није изведено у складу са одредбама ЗКП, и да је тиме учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Супротно изнетим наводима захтева браниоца окривљеног, Врховни касациони суд налази да побијаним правноснажним пресудама нису учињене повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер је првостепени суд засновао пресуду на законито прибављеним и изведеним доказима укључујући и исказ сведока Н.А.К.

Наиме, из списка предмета произилази да је сведок Н.А.К., саслушан пред истражним судијом дана 06.09.2007. године којом приликом је упозорен у смислу члана 98. до 102. ЗКП, а свој исказ је дао у присуству судског тумача др В.А. Исказ прибављен законитим путем од Општинског суда Пештен, Република Бугарска од 11.12.2012. године, тачније записник о испитивању преведен је у току поступка, а сведок је изјавио да остаје у свему код исказа датог истражном судији

и навео разлоге зашто не може да приступи на главни претрес, што је суд прихватио.

Из наведеног произилази да је исказ наведеног сведока дат у складу са одредбама ЗКП („Службени гласник РС“ бр. 58/04...76/10) који је важио у време предузимања те радње, која је испитана у складу са одредбом члана 604. став 1. ЗКП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14).

Дакле, првостепени суд пресуду је засновао на исказу наведеног сведока, прихватајући као истинит исказ дат у истражном поступку (страна 11 образложења првостепене пресуде), а који је прибављен на законит начин, и који се може користити као доказ, што је првостепени суд и учинио, читајући га уз сагласност странака у доказном поступку на главном претресу одржаном дана 12.03.2014. године, па су супротни наводи захтева оцењени неоснованим.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.